

Jeg vil sige som afslutning, at dette lovforslag vel er det første tegn på, at det er begyndt at dæmre, at det er begyndt at blive forår, at nogen er klar over, at der er noget helt galt, og jeg vil foreslå, at boligministeren gør som tandlægen og undersøger hele området på én gang.

En metode kunne være at gå ind i SF's lovforslag om at annullere hele lejelovsforliget fra i sommer og afvente et samlet udspil fra Lejelovskommissionen.

Jeg skal sige som vores indstilling, at vi ser de to småforbedringer, der ligger i lovforslaget her, som bedre end den nuværende tilstand. Men vi vil bruge udvalgsarbejdet til at prøve at få endnu større forbedringer igennem.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er jo ikke første gang i min tid herinde i Folketinget, at vi får forelagt et forslag fra Boligministeriets side gående ud på at ændre noget af det, der blev vedtaget for ikke så længe siden.

Men tidligere har det jo dog været sådan, at man har haft så meget mod i Boligministeriet, at det, når man fik vedtaget noget på skrift, som ikke var i overensstemmelse med det, man gik rundt og sagde det betød, kun plejede at være sommerferien over, før man fik et ændringsforslag på bordet. Denne gang skulle man altså lige have et halvt år til at sunde sig og finde ud af, om man ville indrømme, at det, man havde lavet, ikke var så godt. Og jeg synes da selvfølgelig principielt, at det er en fordel, at det, der står i loven, også er det, man har gået og sagt at det betyder.

Men når vi kommer til dette forslag, så er der kun at sige til det, at det, vi har brug for, ikke var det, regeringen lavede før sommerferien sidste år; det var simpelt hen et vildskud. Det gav vi udtryk for i Fremskridtspartiet før sommerferien 1994, og det mener vi stadig væk. Vi advarede regeringen mod at gennemføre det; vi fortalte også, hvilke kæmpeproblemer det ville medføre. Men at gå hen og begynde at rette på det vildskud et halvt år efter ser vi ingen grund til; vi vil ikke have lod eller del i det.

Man siger – og det er blevet sagt fra den ene side af salen – at man ikke skal opkræve penge to gange. Det er mærkeligt nok i den side af salen, hvor boligministeren fortæller, at man har en aftale. I den anden side af salen fortæller man, at der ingen aftale er. Og så kan man ellers gå rundt og skændes om det.

Men i virkeligheden handler det jo ikke om – og det ved enhver, når man laver sådan nogle

aftaler eller boligpolitiske forlig – at de dér 4 kr. har været aftalt helt nøjagtig hverken til det ene eller det andet. Det er jo som – jeg tror det var hr. Oxdam, der sagde det – en eller anden kompensation. Det er blevet til i den sidste natte-time, hvor der var nogle løse ender, man ikke kunne blive enige om. Og så slog man knuden over, så troede man, den gik, og så kunne den ene forhandlingspart gå rundt og sige, at det var det, det betød, og den anden forhandlingspart kunne gå rundt og sige, at det var noget andet, det betød.

Men jeg synes, jeg vil give boligministeren det råd at sætte skub i sin Lejelovskommission. For jeg synes, at det er stridt at se på slutningen af dette forslag og læse, hvor mange gange den her midlertidige eller provisoriske lov, som blev vedtaget i 1939, er blevet ændret.

Jeg synes simpelt hen, det er beskæmmende, og jeg synes, at hvis regeringen og boligministeren virkelig ville gøre noget, som ville være et værdigt eftermæle efter en boligminister, så var det at få noget af alt det her luget ud i stedet for at rende rundt og skændes om de her 4 kr. For realiteten er vel, at grundejerne i de forhandlinger har opfattet det som en eller anden kompensation for, at de får et kapitalafkast, som er baseret på en 22 år gammel vurdering.

Og lejerne bliver bildt ind, at nu skal de betale til noget vedligeholdelse to gange, og det kan man blive ved med at skændes om fra nu af og så i al evighed, og man vil aldrig blive enig om det. Folketinget ville ikke høre på kritikken i juni sidste år, så de partier, der gennemførte det her, synes jeg også skal gå hen og rette det, sådan som de nu synes, det skal rettes. Det bliver nemlig ikke spor bedre af det.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo ikke hver dag, jeg har anledning til at erklære mig enig med fru Kirsten Jacobsen. Men i hvert fald på det punkt, der vedrører spørgsmålet om de langsigtede hensyn i lejelovgivning og evnen til at lave noget, der er almindelig forståeligt og anvendeligt i praksis, da vil jeg nok erklære mig temmelig enig i det, fru Kirsten Jacobsen sagde. Og det er jo da også det, der ligger bag den beslutning, som regeringen faktisk traf, om at nedsætte Lejelovskommissionen.

Så kan man diskutere, om det var klogt af regeringen at tage det skridt, man gjorde, og gennemføre den lovgivning, der blev gennemført i maj. Det har man gjort, det står vi ved, men vi står også ved – og det synes jeg er det